

STERILITATEA FEMININĂ

Panait Sirbu

(Editura Medicală, București, 1959).

Această monografie destinată specialiștilor obstetricieni, ginecologi se ocupă în 4 capitole — conținând 145 de pagini — de cauzele, diagnosticul și tratamentul sterilității feminine. În introducere, autorul accentuează că în 40% din căsătoriile sterile soțul este cauza sterilității și tocmai de aceea înainte de a cerceta cauzele sterilității, femeinile trebuie să se controleze capacitatea de fecundație a bărbatului. Așa cum se indică și în titlu, lucrarea se ocupă numai de sterilitatea feminină.

În capitolul I se relatează pe scurt migrarea spermatozoizilor, ovulația, procesul de fecundație și vidare a oului.

În capitolul II se face o amplă expunere a cauzelor sterilității feminine. Autorul cuprinde într-o prezentare sinoptică cauzele ce rezidă în organele genitale ale femeii precum și cele extragenitale și generale, expunând la sfârșit cauzele sterilității fiziologice.

Capitolul III este consacrat diagnosticului sterilității. După prezentarea antecedentelor personale, a examenului himenal și a examenului secreției vaginale și a canalului cervical, urmează descrierea probelor cu ajutorul cărora se pune în evidență prezența spermatozoizilor în canalul cervical. Pentru controlul permeabilității trompelor averine, autorul consideră că este utilizabilă pe lângă perlație și histerosalpingografie, atât proba intrauterină cu fenol — sulfoftaleină (Speck) cât și cea cu indigocarmin (Aburel). Rolul activității hormonale a ovarelor în întreținerea sterilității se poate stabili pe baza examenului clinic, a comportării curbei termice bazale, a dozărilor hormonale și a biopsiei endometriale.

În capitolul IV, care constituie jumătate din cuprinsul volumului, autorul discută problema tratamentului sterilității. Din punct de vedere practic aceasta este partea cea mai valoroasă conținând descrierea exactă și clară a procedeele aplicate în tratamentul sterilității, cauzată de leziunile vaginului, uterului, trompelor și ovarelor. În tratamentul sterilității, susținută de incompetența colului, respectiv predispoziția la avorturi repetate, autorul recomandă cerclajul uterin preconizat de Palmer și Shirodkar. Folosind o iconografie originală executată în condiții bune, Sirbu ilustrează operația lui Strassmann justificată în cazurile de uter bicorn. Înainte de a se prezenta procedeele chirurgicale plastice utilizate pentru suprimarea obturării trompelor, cauza cea mai frecventă a sterilității, se dau indicații despre condițiile aplicabilității acestor procedee. Lucrarea conține iconografie referitoare la salpingoliză, salpingostomie, rezecție, și anastomoza „end to end” a trompelor, implantația trompelor și ovarelor în uter. Autorul a elaborat un procedeu propriu pentru substituția parțială a trompelor cu mase plastice. Capitolul se încheie prin prezentarea fecundației artificiale.

Sirbu a utilizat peste 200 de lucrări românești, sovietice și occidentale. Stilul monografiei e clar. Structura lucrării și modul sistematic în care e prezentat materialul oferă posibilitate și cititorilor mai puțin orientați să cunoască această problemă.

E regretabil că această carte medicală tipărită pe hirtle de calitate bună și cu un preț foarte ieftin a fost pusă în vânzare doar sub formă broșată.

Monografia lui Panait Sirbu despre sterilitatea feminină constituie un efort valoros la îmbogățirea literaturii ginecologice din patria noastră.

Andor Borbáth